

Opløsning kan undgaaes, hvor Fiskens Gang kan sikres ad Fiskepas. Disse Fiskepas ere i alt Fald for Aletrapperne's Vedkommende af en saa simpel og primitiv Natur, at deres Anlæg og Vedligeholdelse kun vil give Anledning til saare ringe Bekostning, medens deres Nytte vil være helt fyldestgørende.

Man har ikke kunnet finde nogen almen-gyldig Regel for, hvem Bekostningen ved saadanne Anlæg skulde paahvile, og har derfor paalagt vedkommende Myndighed at paaligne Udgifterne paa de i Sagen interesserede med Udfigt til Hjælp fra Statskassen.

At benytte Kommissioner, som i Regeringsforslagets § 4 nævnt, har man ikke anset for forsvarligt, da man herved vilde skabe en ny og vidtløftig Institution, der i mange Retninger vilde have at gøre med Sager, der i øvrigt henhørte under Vandløbsretterne, saaledes at der endog kunde tænkes Tilfælde, hvor to hver for sig afgørende Kendelser kom til at staa imod hinanden.

Man har da foretrukket at følge de i Lov om Bands Afledning af ^{29/5} 1880 givne Regler og henvist Afgørelsen af de herhen hørende Sager til Vandløbsretterne, idet man har stræbt at sikre disse den fornødne fiskerityndige Bistand.

Af Hensyn til de særegne Forhold ved Engvandingsanlæg, særlig i jydskede egne, har man ikke turdet gaa ind paa Regeringsforslagets Bestemmelser om Anbringelse af Gitre, og foreslaar derfor, at § 3 første Stykke helt udgaar, idet man henviser Ordningen af saadanne Forhold til Regulativer efter Lovforslagets § 10. Til Oplysning om Hyppigheden af Vandløbsspæringer, særlig ved Eng- og Hebevandinger, vedføjes som Bilag III. eksempelvis et Kort over en Del af Ringløbing Amt.

Hvad angaar det foran fremhævede Punkt 2: Fiskens Fredning m. m., maa fremhæves det ønskelige i ikke at besværliggøre eller indstrænke Fiskeriet ved Bestemmelser, der gaa ud over, hvad man anser for strengt nødvendigt, og paa den anden Side gøre Bestemmelserne saa tydelige og uomgaaelige som muligt.

Man henviser i den Anledning til Uendningsforslagene til § 7, 1ste Stykke, der

sigte til at forhindre, at Fisk fanges i Fredningstiden, sættes i Hyttefad og efter Fredningstiden udbydes til Salg.

Det er foreslaaet at indstrænke Geddens Fredning til Tiden 15de Marts—15de April. Om end en Del Gedder leger efter denne Tid, vil dog den allerstørste Del beskyttes ved denne Frist, og man har ikke ønsket at indstrænke Fiskeriet mere end høist nødvendigt. Dernæst er foreslaaet, at Aborre og Stalling skulde fredes i samme Tidsrum som Gedden. For Aborrerne's Vedkommende har Grunden været, dels at Aborren under de forhaandenværende Forhold faktisk mange Steder er den vigtigste Fisk — hvad den under en mere udviklet Fiskeridrift næppe bør være —, dels at man ved at gøre Aborren fredløs, antagelig næppe vil naa at formindste dens Antal i en Grad, der for de andre Fiskearter's Veg og Yngel vil spille nogen nævneværdig Rolle, medens man vel kan naa, at de særlig store Aborrrer opfanges, medens de smaa men dog yngledygtige blive tilbage, hvad næppe kan siges at være hensigtsmæssigt for Fiskebestandens Værdi. Men særlig har man ladet sig lede af den Betragtning, at Geddens Fredning vil blive mindre virksom, saafremt det paa dette Tidspunkt skal tillades at efterstræbe Aborren.

Stallingen er tagen med i Lovens §§ 7 og 8 efter Ønske fra Repræsentanter for Vestjylland, og de heromhandlede Bestemmelser ville næppe volde nogen Betænelighed. Dens Legetid strækker sig over et langt Tidsrum, men man har kun ønsket den fredet i fornævnte Maaned, da den kun fanges under Op- og Nedgang for Leg.

At man har ønsket Fisken absolut fredet, naar den benytter de forhaabentlig snart almindelige Fisketrapper, er indlysende.

Udvalget sympatiserer fuldt ud med Lovforslagets Tanke om at gøre dets Forrifter mere virksomme gennem offentlig Paatale af Overtrædelser, jfr. § 12 ff. Man har dog stillet nogle Uendningsforslag, der gøre det muligt for Dommeren efter Omstændighederne at straffe med en ganske ringe Bøde, medens man ikke har ønsket at gøre Forandring i det nævnte Maksimum — 400 Kr. At tillade den private forurettede at oppebære